

ESP | ***Over the borderline***

Adam Beris, Nadia Fediv, Lukas Glinkowski, Katelyn Ledford y Taylor Anton White son los nombres que componen la exposición *Over the Borderline*. Esta nueva propuesta reúne a los cinco artistas en el espacio donde se pone de manifiesto aquello que les une, un punto en común que nada tiene que ver con la línea temática o la estética en sí.

Si bien todas las obras se presentan en formato lienzo, colgadas en la pared como cuadros corrientes, salta a la vista que lejos están de ser pinturas hechas con medios tradicionales como el óleo, el acrílico o el spray.

Arcilla, cristal, pegatinas, perlas, cabello, grapas, hilo o tela de alfombra son algunos de los materiales que conforman las pinturas de estos cinco artistas. Porque sí, siguen siendo pinturas, pinturas que se salen de sus propios límites, cuadros que se denominan “expandidos”, que juegan con otros lenguajes y que los adaptan a las restricciones más básicas de su propio formato, en este caso, de cuadros dispuestos en la pared.

Si bien es cierto que los materiales que usa **Adam Beris (Milwaukee, USA, 1987)** suelen ser óleo y acrílico, su técnica difiere de lo tradicional, ya que el artista utiliza la densidad de la pintura para crear formas, sin utilizar pinceles o paletas. Así, Adam Beris crea un lenguaje casi jeroglífico, disponiendo figuras sencillas en cuadrícula que sobresalen del lienzo con un bajo relieve que imita la arcilla o la cerámica.

Por su parte, las obras de **Nadia Fediv (Chicago, residente en NY, 1997)** responden a los cánones básicos de un cuadro. Sin embargo, acercándose, se puede apreciar pegatinas, brillantes, colgantes, o incluso añadidos de arcilla. Así, la artista consigue hablar de sus recuerdos e inseguridades en clave de humor, combinando los colores planos con perspectivas simples y materiales inusuales.

A su vez, **Katelyn Ledford (Austin, Texas, USA, 1994)** reflexiona sobre el difícil papel de la mujer de manera general e individual, y más concretamente sobre el hecho de ser mujer y artista. El tono cínico de su trabajo crea un cierto humor ácido a través de la combinación de imágenes históricas y fotos de redes sociales, símbolos de la web o programas de televisión, que complementa a través de materiales inusuales como perlas, pelo o plástico.

Podría decirse, por otro lado, que los cuadros de **Lukas Glinkowski (Poland, residente en Berlín, 1984)** responden a un total dinamismo de imágenes, ya que los espejos que usa para la base de sus obras permiten al espectador configurar fondos diversos para una misma pieza, llegando incluso a participar en ella con su propio reflejo. Las imágenes se mezclan con citas en distintas tipografías, figuras de la vida cotidiana o incluso manchas abstractas de pintura.

Por último, el trabajo de **Taylor Anton White (San Diego, USA, 1978)** nace de la improvisación. La espontaneidad es su método de trabajo y, a través de la ligereza y el humor, el artista cose, pega y ensambla materiales rompiendo con los límites simbólicos de las técnicas - coser como lo femenino, la gran escala de los resultados como lo masculino. Así, los trozos de moqueta sostienen papel pintado junto a la madera o el plástico, entre muchos otros materiales que componen cuadros en los que la pintura pasa desapercibida.

ENG | ***Over the borderline***

Adam Beris, Nadia Fediv, Lukas Glinkowski, Katelyn Ledford and Taylor Anton White are the names for our new exhibition *Over the Borderline*. This new proposal brings together the five artists in a space where, what unites them, is revealed, a common point that has nothing to do with the thematic line or the aesthetic itself.

Although all the works are presented in canvas format, hung on the wall like ordinary paintings, it is obvious that they are far from being paintings made with traditional means made in oil, with acrylic or spray.

Clay, glass, stickers, pearls, hair, staples, thread or carpet cloth are some of the materials that make up the paintings of these five artists. Because yes, they are still paintings, paintings that go beyond their own limits, paintings that are called "expanded", that play with other languages and are adapted to the most basic restrictions of their own format, in this case, of arranged paintings on the wall.

Although it is true that the materials used by **Adam Beris (Milwaukee, USA, 1987)** are usually oil and acrylic, his technique differs from the traditional, since the artist uses the density of the paint to create shapes, without using brushes or palettes. Thus, Adam Beris creates an almost hieroglyphic language, arranging simple figures in a grid that protrude from the canvas with a low relief that imitates clay or ceramics.

For its part, the works of **Nadia Fediv (Chicago, NY based, 1997)** respond to the basic canons of a painting. However, getting closer, you can see stickers, brilliants, pendants, or even clay additives. Thus, the artist manages to talk about her memories and her insecurities in a humorous way, combining flat colors with simple perspectives and unusual materials.

In turn, **Katelyn Ledford (Boston, USA)** reflects on the difficult role of women in a general and individual way, and more specifically on the fact of being a woman and an artist. The cynical tone of her work creates a certain acid humor through the combination of historical images and photos from social networks, symbols of the web or television shows, which she complements through unusual materials such as pearls, hair or plastic .

It could be said, on the other hand, that **Lukas Glinkowski's** paintings (**Poland, Berlin based, 1984**) respond to a total dynamism of images, since the mirrors that he uses for the base of his works allow the viewer to configure different backgrounds for the same piece, even participating in it with his own reflection. The images are mixed with quotes in different fonts, figures from everyday life or even abstract paint stains.

Finally, the work of **Taylor Anton White (San Diego, USA, 1978)** is born from improvisation. Spontaneity is his method of work and, through lightness and humor, the artist sews, glues and assembles materials, breaking with the symbolic limits of techniques-sewing as the feminine, the large scale of the results as the male. Thus, the pieces of carpet support wallpaper next to wood or plastic, among many other materials that make up paintings in which paint goes unnoticed.

Adam Beris, Nadia Fediv, Lukas Glinkowski, Katelyn Ledford i Taylor Anton White són els noms que componen l'exposició Over the Borderline. Aquesta nova proposta reuneix els cinc artistes en l'espai on es posa de manifest allò que els uneix, un punt en comú que res té a veure amb la línia temàtica o l'estètica en sí.

Si bé totes les obres es presenten en format llenç, penjades a la paret com quadres corrents, salta a la vista que lluny estan de ser pintures fetes amb mitjans tradicionals com l'oli, l'acrílic o l'spray.

Argila, vidre, adhesius, perles, cabell, grapes, fil o tela de catifa són alguns dels materials que conformen les pintures d'aquests cinc artistes. Perquè sí, segueixen sent pintures, pintures que es surten dels seus propis límits, quadres que es denominen "expandits", que juguen amb altres llenguatges i que els s'adapten a les restriccions més bàsiques del seu propi format, en aquest cas, de quadres disposats a la paret.

Si bé és cert que els materials que fa servir **Adam Beris (Milwaukee, USA, 1987)** solen ser oli i acrílic, la seva tècnica difereix d'allò tradicional, ja que l'artista utilitza la densitat de la pintura per crear formes, sense utilitzar pinzells o paletes . Així, Adam Beris crea un llenguatge gairebé jeroglífic, disposant figures senzilles en quadrícula que sobresurten de la tela amb un baix relleu que imita l'argila o la ceràmica.

Per la seva banda, les obres de **Nadia Fediv (Chicago, resident a NY, 1997)** responen als canons bàsics d'un quadre. No obstant això, acostant-se, es pot apreciar adhesius, brillants, penjolls, o fins i tot afegits d'argila. Així, l'artista aconsegueix parlar dels seus records i inseguretats en clau d'humor, combinant els colors plans amb perspectives simples i materials inusuals.

Al seu torn, **Katelyn Ledford (Boston, USA)** reflexiona sobre el difícil paper de la dona de manera general i individual, i més concretament sobre el fet de ser dona i artista. El to cínic del seu treball crea un cert humor àcid a través de la combinació d'imatges històriques i fotos de xarxes socials, símbols del web o programes de televisió, que complementa a través de materials inusuals com perles, pèl o plàstic.

Es podria dir, d'altra banda, que els quadres de **Lukas Glinkowski (Poland, resident a Berlín, 1984)** responen a un total dinamisme d'imatges, ja que els miralls que fa servir per a la base de les seves obres permeten a l'espectador configurar fons diversos per a una mateixa peça, arribant fins i tot a participar-hi amb el seu propi reflex. Les imatges es barregen amb cites en diferents tipografies, figures de la vida quotidiana o fins taques abstractes de pintura.

Finalment, el treball de **Taylor Anton White (San Diego, USA, 1978)** neix de la improvisació. L'espontaneïtat és el seu mètode de treball i, a través de la lleugeresa i l'humor, l'artista cus, pega i acobla materials trencant amb els límits simbòlics de les tècniques - cosir com el femení, la gran escala dels resultats com el masculí. Així, els trossos de moqueta sostenen paper pintat al costat de la fusta o el plàstic, entre molts altres materials que componen quadres en els quals la pintura passa desapercebuda.